

Sefa Koyuncu

Yaşadıkça

sefa.koyuncu@tg.com.tr

Başbakan Erdoğan'a açık mektup -1-

Değerli Başbakanım Recep Tayyip Erdoğan; geçen nisan ayında, Ankara'da düzenlenen "Anayasanın Dili" sempozyumunda yaptığınız konuşmada, Türkçe'de yıllar içinde meydana getirilen ideolojik tahribâta temas ederek, çarpıcı bir ifadeyle dediniz ki:

-Adeta şahdamarımızı kestiler! Türkçe üzerinde oynanan asırlık oyun, bir cümle ile ancak bu kadar veciz bir biçimde ifade edilebilirdi.

Tahribâta gelince, ne yazık ki hâlen önü alınabilmiş değil; şahdamar kesilen Türkçe, bugün de kan kaybetmeye devam ediyor.

-Hem de hiç beklenmedik bir yerden.

Türkçenin el an oluk oluk kan kaybetmesine yol açan uygulamaların en başında, "Büyük ünlü, küçük ünlü uyumu" kuralı gelmektedir. Zira; ilk, orta öğretim ve üniversitedeki öğrencilerimize biz hâlen; "istiklâl, adâlet, hürriyet, şehâdet, minâre, nezâket, yadigâr, ziyâfet, ziyâret, gülnihâl, ilmihâl ve daha sıralayabileceğimiz binlerce ahenk âbidesi kelimenin, "ünlü uyumu"na uymadıkları için Türkçe olmadıklarını öğretmekteyiz.

Türk Dil Kurumu (TDK), sözlüklerinde, kelimeleri bu sözde "ünlü uyumu" kuralına göre tasnif etmekte, yazmaktadır.

Ecdâdımızın bin yıllık birikimi olan zengin Türkçe'yi, sinsi bir şekilde kısırlaştırmaya devam eden ideolojik "ünlü uyumu" uygulaması, bizi; tarihimize, millî kültür ve medeniyetimize hatta dilimize, her geçen gün yabancılaştırmaktadır.

TÜRKÇE'YE KURULAN TUZAK

"Ünlü uyumu" kuralının nereden çıktığını araştırdığımızda, bu görüşün ilk olarak, Orhun Abideleri'ndeki Türkçe üzerinde çalışan Rus Türkolog Vasili Radlof (1894-95) ve uzun bir aradan sonra da Finlandiyalı dil bilimci Martti Rasanen (1932) tarafından ortaya atıldığını görüyoruz.

8. asırda dikilen Orhun Abideleri'ndeki kelime varlığı (tekrarlar

çıktıktan sonra) yaklaşık 700'dür. Bu 700 kelime üzerinde yapılan incelemeler sonunda, bazı kelimelerde "ünlü uyumu"na rastlanmış (ki her dilde vardır) ve bundan kural çıkartılmıştır. Böyle bir kuralın varlığı kesin değildir ancak olsa bile, Türkçenin ilk dönemine ait bir özelliğin, 1300 yıl sonra kesin kural olarak müfredata girilmesi, önü alınması zor bir dil ve kültür kıyımına yol açmaktadır.

-İşin, akıllara ziyan bir de siyasi yönü var!

Orhun Abideleri'ni deşifre eden Rus, Fin ve Danimarkalı (Thomson) dil bilimcilerin, Türk dilinin karanlık bir dönemini aydınlatmak için yaptıkları ilmi çalışmalar, politik ve ideolojik maksatlara âlet edilmektedir.

Zira; Türkçe, bu "ünlü uyumu" özelliği varsayımıyla, Moğolca ile birlikte Ural-Altay dil ailesi içerisinde gösteriliyor. Türkçe ile büyük ölçüde benzerlik arz eden Farsça ise, Hint-Avrupa dil ailesi içerisinde yer alıyor.

Bu ikisi arasındaki (konumuzla ilgili) fark, şudur:

Hint-Avrupa dillerinde "ünlü uyumu" aranmıyor; "ünlü uyumu" özelliği sadece Ural-Altay dil grubuna has!

OYUNUN SON PERDESİ

Avrupalı dilcilerin dil ailesi tasnifi siyasi; tek bir kriter yok. İstedikleri özelliği baz alıp keyfi gruplandırma yapıyorlar. Bu sebeptendir ki, Ural-Altay dil ailesi bilim dünyasında henüz kesinlik kazanmamış bir gruplandırmadır. Bilhassa Türk diline yönelik gruplandırmalar tamamen siyasi, ideolojik ve bölücü maksatlıdır.

Zira, oyunun son perdesinde bu defa Kürtçe var.

Türkçe; Moğolca'ya yamanıp Asya'nın bozkırlarına sürülürken, Farsça'dan sonra Kürtçe de Avrupa dilleri arasında gösteriliyor.

Hâsıl-ı kelâm:

-Sayın Başbakanım; mevzû çok derin, biraz daha açmalıyız!..

Makaleyi, yazının sesinden dinlemek için QR kodunu okutun.

Türkiye
KÜLTÜRSANAT
16
24 TEMMUZ 2011 PAZAR
Yöneten: Sefa KOYUNCU
kultur.sanat@tg.com.tr